

Η ανακύκλωση

Πρόσφατα ετοιμάστηκα να κάνω ένα ξεκαθάρισμα στις βιβλιοθήκες μου. Οι τελευταίες, οφείλω να διευκρινίσω, ότι διακρίνονται στις στατικές και τις δυναμικές. Θυμίζονται κατά τούτο τη ραδιοϊσοτοπική μελέτη των νεφρών.

Οι στατικές μου βιβλιοθήκες έχουν με τα χρόνια γεμίσει ασφυκτικά κυρίως από βιβλία ιστορικά και λογοτεχνικά. Τα βιβλία αυτά τα έχω κατά κανόνα διαβάσει όλα, τότε που τα Σαββατοκύριακα ήταν μια ευκαιρία για ξεκούραση —τα έλεγα μάλιστα διήμερα relax— δεδομένου ότι δεν υπήρχε αρχικά αυτοκίνητο και όταν απέκτησα αυτοκίνητο επί πολλά χρόνια δεν έβγαινα από την πόλη. Τα τελευταία χρόνια άλλαξα βέβαια συνήθειες και πηγαίνω τα Σαββατοκύριακα στην εξοχή για να ... κουραστώ. Μου έχει γίνει βίτσιο μαζί με το ψάρεμα χωρίς ψάρια. Αλλά για το ψάρεμα θα πούμε άλλη φορά.

Τα βιβλία μου λοιπόν τα αγαπώ πολύ και σκοπεύω να τα διαβάσω για δεύτερη φορά τότε που —υγεία να έχουμε— ελπίζω ότι θα πάρω σύνταξη από το ΤΣΑΥ και ... μάλλον δεν θα μπορώ να παίρνω καινούργια βιβλία!

Δυναμικές είναι οι ιατρικές μου βιβλιοθήκες. Αυτές

αυξάνονται προοδευτικά και ως έπιπλα αλλά και ως περιεχόμενο. Μάλιστα υπολογίζω, ότι κάθε 1-2 χρόνια οι δυναμικές μου βιβλιοθήκες φουσκώνουν τόσο πολύ, ώστε όλα τα βιβλία, περιοδικά, διαφημιστικά φυλλάδια κλπ υποφέρουν από ειδική δύσπνοια εκ συμπίεσεως. Συμπιέζονται μάλιστα όχι μόνο πλαγίως αλλά και καθέτως, από οριζοντίως επιστιβαγμένα έντυπα. Αν τα βιβλία ήταν άνθρωποι, θα είχαν εμφανίσει σύνδρομο καταχώσεως, όπως κινδυνεύουν οι συμπολίτες μας στα λεωφορεία εν ώρα αιχμής. Με τα ανωτέρω δεδομένα, είναι επιτακτική ανάγκη να γίνεται κατά καιρούς μια επιχείρηση αποσυμπίεσης. Το επιτελικό σχέδιο της επιχείρησης αυτής σχεδιάζεται από καιρό. Επιλογή μέρας και ώρας, να είναι σε φόρμα η πολύπαθη μέση μου, να είναι άδαιο το ιατρείο από κόσμο, να μη έχω άλλες υποχρεώσεις κλπ. Τελικά, όταν όλα είναι έτοιμα, αρχίζει η επιχείρηση. Συνήθως διαρκεί πολλές ώρες γιατί κατά την ... αποδελτίωση των προς απομάκρυνση βιβλίων και εντύπων επιμένω να διαβάζω ότι μου χτυπάει στο μάτι. Έτσι κάποια διασώζονται και άλλα καταδικάζονται εις εξαφάνισιν. Ωστόσο, με τον τρόπο αυτό αυξάνεται η διάρκεια της επιχείρησης και το τελικό αποτέλεσμα στον πενιχρό χρόνο που διαθέτω, π.χ. βροχερό πρωινό + εφημερία ετοιμότητας, είναι μάλλον ανεπαρκές. Έτσι υπάρχει σύντομα η ανάγκη για επανάληψη της αποσυμπίεσης, πράγμα αρκετά διασκεδαστικό.

Έλεγα λοιπόν, ότι πρόσφατα αποφάσισα να κάνω μια νέα αποσυμπίεση. Αφού δούλεψα αρκετές ώρες ευσυνείδητα σαν εργάτης αρχαιολογικών ανασκαφών-αργά να μη κουραστούμε αλλά και να μη κάνουμε καμιά ζημιά-γέμισα

τελικά τρεις μεγάλες σακούλες σκουπιδιών με πάσης φύσεως αναλώσιμα χαρτικά και βιβλία και αποφάσισα να τα πετάξω στον ειδικό κάδο που σταθερά χρησιμοποιούσα τα τελευταία χρόνια και κατά εύνοια της τύχης μου ήταν έξω από την είσοδο της πολυκατοικίας του ιατρείου μου. Η τακτική που είχα καθιερώσει για τη μεταφορά προς τον κάδο ήταν να σέρνω τις σακούλες λίγα μέτρα και μετά, με υπερπροσπάθεια, να τις σηκώνω σαν τον Πύρρο Δήμα πάνω από το κεφάλι μου και με μία κίνηση ζετέ να τις εναποθέτω στον ειδικό για χαρτιά κάδο. Ένωθα μάλιστα αγαλίαση αισθανόμενος ότι γλύτωνα έτσι ένα δέντρο, άσχετα αν θα το έκαιγαν οι εμπρηστές το καλοκαίρι. Επίσης ένωθα ότι εξακολουθώ να είμαι νέος, μια και την κίνηση ζετέ την κατάφερα, ακόμη και διανύοντας την έκτη δεκαετία μου. Όταν έφτασα όμως στο δρόμο, διαπίστωσα ότι ο ειδικός πορτοκαλής κάδος έλειπε. Ρώτησα τον παρακείμενο περιπτερά και μου είπε, ότι απομακρύνθηκε εδώ και αρκετούς μήνες. Σκέφθηκα, ότι τους κάδους αυτούς δεν τους κάνουν και τους ίδιους ... ανακύκλωση. Αποφάσισα τότε να βρω έναν άλλο ειδικό κάδο. Με τόσο κόπο που είχα κάνει δε μου ερχότανε να πετάξω το βιός μου ανάμεσα σε βρωμερά σκουπίδια. Ήταν όμως οι σακούλες ασήκωτες. Η λύση βρέθηκε στο καροτσάκι της εγγονής μου της Πηνελόπης. Το πήρα σαν τον κλέφτη από το σπίτι και το μετέφερα άδειο στο ιατρείο. Ο κόσμος με έβλεπε βέβαια λίγο περίεργα. Μάλιστα, γειτονιά είναι, πολλοί με ξέρουν, ποιός ξέρει τι θα σκέφτονταν. Το πιθανότερο είναι ότι ... θα ξέχασα το μωρό. Τελικά φόρτωσα τις σακούλες στο καροτσάκι —μάλιστα χρειάστηκε να τις δέσω με σπάγγο για να μη πέφτουν— και άρχισα την περιπλάνηση. Οι γείτονες

τώρα με έβλεπαν εκ νέου περίεργα, γιατί φαντάζομαι τους θύμιζα κάποιο ιδιόρρυθμο γεράκο που κυκλοφορεί με όλο το βιός του σε ένα καροτσάκι. Το γεγονός είναι —πρέπει να το παραδεχτώ και το πιστώνω στους δημοτικούς μας άρχοντες— ότι μετά από κανένα χιλιόμετρο αναζητήσεων βρήκα ένα κάδο και διοχέτευσα το προς ανακύκλωση υλικό ... στα πέριξ. Βλέπετε, ο κάδος ήταν ξεχυλισμένος, έτσι όπως κατήντησε ουσιώδες είδος εν ανεπαρκεία.

Παρόμοια ξεχυλίζει εσχάτως η πόλη μας από υποψήφιους δημάρχους. Αλήθεια, ας μας πούνε οι κύριοι υποψήφιοι: είναι υπέρ ή κατά της ανακύκλωσης; Συμφέρει ή όχι η ανακύκλωση; Μήπως πρέπει να επεκταθεί και σε άλλα είδη π.χ. μπουκάλια γυάλινα που ανάβουν μάλιστα απ' αυτά πυρκαγιές στις χωματερές, καθώς δρουν σαν φακοί και συγκεντρώνουν τις ηλιακές ακτίνες, αλλά και πλαστικά, τα οποία δεν καταστρέφονται επί χρόνια στη φύση; Αυτά τα τελευταία που διαβάζετε αγαπητοί μου είναι τα σοβαρά του χρονογράφηματος. Και κάτι ακόμη άσχετο με την ανακύκλωση, αλλά σχετικό με το δήμαρχο. Είναι δυνατόν πλατείες πολυσύχναστες, ειδικά τους μήνες με καλό καιρό, να καθαρίζονται μόνο τις εργάσιμες μέρες της εβδομάδας; Είναι δυνατόν, για παράδειγμα, η πλατεία Ναυαρίνου που κατά το ήμισυ είναι αρχαιολογικός χώρος να είναι τόσο βρώμικη τα Σαββατοκύριακα;